

Ack, Giv Ett Tecken, Julianna

Oh, Give Me A Sign, Julianna

Med rosenläppar granna och full med romantik,
står fröken Julianna i sin cigarrbutik.
Och herrarna de springa och köpa Bridge, Commerce
på telefonen ringa och sända henne vers.
Varenda en har blivit kär och sjunger så här:

“Ack giv ett tecken Julianna,
ifall du vill att jag ska stanna
Du är så ljuv som Monna Vanna
med snövit panna och ögon granna!
Ack giv ett tecken Julianna!
En blick från dig är livets manna;
jag glöder som en tänd Havanna,
o Julianna skön jag tillber dig!”

Text: Svarta Masken
Musik: Anselm Johansson

Amerikaresan

The Trip To America

Den lilla Stina Svensson har beslutat sej att fara
till Amerika, hos släktingar hon skulle vara.

Hon tänkte: "Det är bäst att jag i första klass far över,
där har man så bekvämt, där har man allt man behöver."
Hon sa' till mamma: "Att var dag, ett telegram dig skickar jag
och så ett ömt farväl hon tog, och gumman genom tårar log.
När båten lade ut hon på kommandobryggan gick,
då plötsligt hon den stiliga kaptenen skåda fick.

Men hemma gick den Stinas snälla lilla rara mamma,
i sin nervositet och vänta' telegram me'samma
Så kom det andra da'n, då kunde gumman knappt sej stilla
sin stora nyfikenhet om dottern farit illa.

Men Stina skrev: "Jag är så gla', du kan ej tro vad jag har det bra,
och sjöluften den gör mej gott, jag lilla mamma saknar blott.
Men ack kapteten är så snäll och han har lovat mej,
så gott han kan att han ska söka ersätta dej.

Och Stina dan'n därpå telegrafera':
"Kaptenen börjar mer och mer för mej sej intressera,
min hytt är litet trång och därför han mej invitera'
och erbjöd mej att ta sin hytt – och ändå mycket mera.
Men jag hans anbud antog ej, jag sa' han var som luft för mej."
Han genast fattade humör och sa': "Ni vet ej vad ni gör,
ifall ni längre tänker att behandla mej så kallt,
jag skeppet spränga ska' med passagerare och allt!"

När Stinas lilla mamma telegrammet fick därhemma,
de' nära nog höll livet på att ur henne skrämma.
Och för sej själv hon började att gråta och att klaga:
"Ack ingen människa vet väl vilket slut dethär kan taga"
Och länge, länge drog det om, och inget telegram det kom
Hon sade: "Jag står inte ut, då äntligen det kom till slut.
Men överraskad hon dock utav innehållet var,
det stod blott: "Fyra tusen människors liv jag räddat har!"

Gustav Fonandern

The Trip To America

Little Stina Svensson decided to travel to America
in order to be with her relatives there.

She thought: "A first class berth would be best,
for it is very comfortable, and all of one's needs are provided."

She said to her mother: "I'll send you a telegram every day"
and bid a fond farewell to the old woman,
who was smiling through her tears.

When the boat set out, she went on the bridge,
where she suddenly beheld the handsome captain.

Meanwhile back at home Stina's mother
nervously awaited the imminent telegram.
By the second day the old woman could hardly contain herself
as she wondered what had befallen her daughter.

But Stina wrote: "I am so happy, you can't imagine
how nice things are, and the sea air does me a lot of good.

The only thing missing is my dear old mother.
But, oh, the captain is so kind to me and has promised,
as much as possible, to take your place."

The next day Stina telegraphed:
"The Captain has shown a growing interest in me.
My cabin is rather cramped, and so he invited me
to make use of his quarters — and even more.
But I did not accept his offer and told him,
as far as I was concerned, he no longer existed.
He grew angry then and said: 'You don't know what you're doing.
If you continue to treat me so coldly,
I'll blow up the ship and everyone on board.'"

When the telegram arrived at home,
it scared Stina's mother half to death.
She wept and lamented:
"Who knows what the outcome will be."
After a long, long time another telegram came.
She said: "I can't wait any longer
to know what has happened."
But to her astonishment there was but a single sentence:
"I have saved the lives of four thousand people."

Swedish lyrics: Gustav Fonandern
Literal translation

Arholma Valsen

The Arholma Waltz

Nordanstormar vänden
Stilla stjärnor tänden
Lyssnen till legenden
Om Arholma ö.
Vinden stilla klagan
Vill i vågor jaga'n
Vemodsfulla sagan
Om Arholma ö.

Mångtusen stormar i brusande hav
Slungat de bräckliga skalen i kvav
Sjungit sin sång över vaggande grav
Kring Arholma ö.

Ödets nornor spinnen
Med vemodsfulla sinnen
Sagofulla minnen
Om Arholma ö.
Hur i tidens gryning
Nordanvågors dyning
Lekte tordönsflyning
Vid Arholma ö.

Då sjöng musiken en ann' melodi
Sjöjungfruklagan och havstrolleri
Striden om människoöden däri
Vid Arholma ö.

Mången natt vid stranden
Syntes mänskkoanden,
Vinkande med handen
Mot Arholma ö.
Då fick mänskkoanden
Högre maktens maning
Fyren fick sin daning
På Arholma ö.

Se'n har den sörjande anden fått ro
Vågorna söka vid stranden sitt bo,
Sjömännen sjunga om kärlek och tro
På Arholma ö.

Tack för nordanbruset
Tack för granskogssuset
Tack för blänkfyrsljuset
Vid Arholma ö.
Tack för gång i skogen
Tack för dans på logen
Tack för sången trogen
Om Arholma ö.

Text: Herman Svenonius
Musik: Albin Carlsson

The Arholma Waltz

The northern storms return
beneath the light of quiet stars,
telling of the legend
of Arholma Island.

The wind's quiet lament
sails over the waves,
a melancholy saga
of Arholma Island.

The countless storms in the raging sea
smash the fragile shells to pieces,
singing their song over the raucous waves
around Arholma Island.

The Norns, who mournfully spin
the threads of fate,
recall the fantastic memories
of Arholma Island.

How at the dawn of time
the swell of northern waves
thunderously resounded
on Arholma Island.

Then an unearthly melody was heard:
mermaid's laments and the sea's enchantment,
and the struggle for mankind's fate began
on Arholma Island.

Many nights were men seen
waving their hands
towards the shore
of Arholma Island.

Then men received encouragement
from the higher powers,
and fire was discovered
on Arholma Island.

Since then mournful souls have found peace
and waves sought refuge on its shores.
Sailors sing about love and trust
on Arholma Island.

Thanks for northern gales,
thanks for the spruce forest,
thanks for the lighthouse bright
on Arholma Island.

Thanks for walking in the woods,
thanks for dancing in the barn,
thanks for a steadfast song
about Arholma Island.

Text: Herman Svenonius
Freely translated from the Swedish

Beväringsvals

Recruit's Waltz

Tjo! Uppå Backamo nu exerat jag har, tralla
tvåhundraforti dar, tralla
vaja' kronans kar, tralla.
Där feck ja' sell å sluring å ärter var da' tralla
ej feck ja' lella nubben ta' trallalla.

Tjo! Uppå Backamo vi exera å vi marschera
vi dansa å vi spassera
till Grinnerö'
ser du dejlia mö.
Där uti måneglansen
vi vila oss ätter dansen
en kyss uppå lella munnen
min vän, ä du ma på den?

Löjtnanter å kaptener komdera oss där, tralla,
Bohus beväringshär, tralla,
mä packning å gevär, tralla.
Där feck vi göra höger å så vänster om, tralla,
men vi sköt nästan aldri' bom, trallalla

Tjo! Va han slö på trumma musikkorpral Blom, tralla
bom tarrarra, bom tarra
bom tarrarra, bom tarra
Allri' så kan ja glömma korpral Kampelin, tralla
römosi, frödi, fet å fin, trallalla.

Boxer a va för korta, mi kappa för lång, tralla,
grötrocken va för trång, tralla,
ljuda ska min sång, tralla.
Prisa ja vell i visa beväringa gla' tralla,
leve för Backamo å Sverige, hurra!

Text: Göran Svenning
Musik: David Hellström

Båklandets Vackra Maja

Pretty May Of The Backwoods Country

Båklandets vackra Maja
är du min hjärtanskär,
ser du min vimpel vaja
vid ditt bruna skär?
Duken är röd och namnet ditt
sirligt sömmat i guld och vitt.
Båklandets vackra Maja
är du min hjärtans kär?

Du var ljuv att betrakta ,
len som ett silkesskot.
Tången knastra sakta
under din bara fot.
Dungen var tyst och soln gick ned.
Stranden blev mörk på Båklandsed.
Du var ljuv att betrakta,
len som ett silkesskot.

Båklandets vackra Maja
Var du min hjärtanskär?
Grannare vimplar svaja
Snart vid ditt bruna skär.
Vågen för bort ditt spår på strand,
vägen bär annan tång iland –
Båklandets vackra Maja
Var du min hjärtanskär?

Text: Arvid Mörne
Musik: Hanna Hagbom

Meg Of The Backwoods Country

Meg of the backwoods country,
are you my darling one,
do you see my pennant flutter
towards your tawny isle?
The canvas is red and your name
is neatly sewn in gold and white.
Meg of the backwoods country,
are you my darling one?

You were lovely to gaze upon
and softer than silk.
The seaweed rustled gently
beneath your bare feet.
The cuckoo was silent as the sun went down,
and in the backwoods country
the shore darkened.
You were lovely to gaze upon
and softer than silk.

Meg of the backwoods country,
were you my darling one?
Soon will grander pennants wave
towards your tawny isle.
Your footsteps in the sand have been erased
and the waves bring new seaweed ashore.
Meg of the backwoods country,
were you my darling one?

Text: Arvid Mörne
Literal translation

Den Gula Paviljongen

The Yellow Pavilion

Alla vackra sagor börja som ni veta,
vanligtvis det var en gång,
sagan som jag nu skall tala om skall heta
blott: "Den Gula Paviljong".

De svarta bovarna som synas till
dä Åkerlund och Daniel och Smith,
oskulden, ack, det liten Selma är
och "bovarna de sa så här:

REFRÄNG:

Vill Ni gå med oss in i Den Gula Paviljongen,
där guden amor själv sedan länge sitter fången?
Vi slå, om blott Ni vill, en killekillekillekill,
en liten kärleksdrill. Nåja kyss till!

Liten Selma endast vackra sagor kände,
trodde världen mest om gott.
Åkerlund och Smith och Daniel de rände
runt i Selmas sagoslott.
Snart nog de våran Selma-lill förfört,
figurligt menat, se'n hon hade hört
på lockelserna här på livets älv,
så börja hon att sjunga själv.

Hon fick mycket stora skaror att sig följa
i "Den Gula Paviljong",
men du gud, så dessa skaror numer´sörja,
att de lydde hennes sång.
Nå't så hemskt man uti paviljongen såg
det var rent av ett Dionysos-tåg,
man älska, svor och drack på samma gång
och jämt så sjöng man denna sång.

Lilla Selma hon blev laggd som uppå roster,
arma lätt förförda barn,
men en vacker dag så gick hon uti kloster,
att bli fri från världens skarn.
Men "paviljongen" ej hon blivit kvitt,
ty Åkerlund och Daniel och Smith,
de står var aftonstund där utanför,
och sjunga ständigt samma kör:

Emil Norlander och John Redland

Det är lång, lång väg till Tipperary.

Svensk text af Gustav Fonandern.

Peddy var från Irland och till London for en gång,
Hvar han gick i hela sta'n han hörde samma sång,
Och man sjöng om Picadilly, Strand och Leicester Square,
Och snart han sången kunde, och den slutade så här:

Det är lång väg till Tipperary,
det är lång väg jag har.
Det är lång väg till Tipperary,
till min egen Molly rar.
Farväl Picadilly — farväl Leicester Square,
Det är lång, lång väg till Tipperary,
och till min hjärtans kär.

Hem till Molly, — Peddy en dag några rader skref:
"Du bör genast svara" — skref han — om ej du får
mitt bref,
och fins det något stavfel i brefvet här och hvar,
Så får du ej bli ledsen, — för min penna udd ej har:

Refr: För det är lång väg etc.

Molly skref tillbaka: Tänk i går hvad hände sej,
Frederick Lonely — du vet — han friade till mej,
Men det är ju gifvet, att han fick ett bleklagdt nej.
Ty af längtan jag förgås, om jag ej får träffa dej.

Refr: Men det är lång väg etc.

Det Är Lång, Lång Väg Till Tipperary

Svensk text av Gustav Fonandern

Peddy var från Irland och till London for en gång,
Hvar han gick i hela sta'n han hörde samma sång,
Och man sjöng om Picadilly, Strand och Leicester Square,
Och snart han sången kunde, och den slutade så här:

REFRÄNG

Det är lång väg till Tipperary,
det är lång väg jag har.
Det är lång väg till Tipperary,
till min egen Molly rar.
Farväl Picadilly — farväl Leicester Square,
Det är lång, lång väg till Tipperary,
och till min hjärtans kär.

Hem till Molly, — Peddy en dag några rader skref:
"Du bör genast svara" — skref han — om ej du får mitt bref,
och fins det något stavfel i brefvet här och hvar,
Så får du ej bli ledsen, — för min penna udd ej har:

Molly skref tillbaka: Tänk i går hvad hände sej,
Frederick Lonely — du vet — han friade till mej,
Men det är ju gifvet, att han fick ett bleklagdt nej.
Ty af längtan jag förgås, om jag ej får träffa dej.

Ord och Musik: Jack Judge & Harry Williams

It's A Long Way To Tipperary

Up to mighty London came an Irishman one day,
As the streets are paved with gold, sure ev'ryone was gay;
Singing songs of Piccadilly, Strand and Leicester Square,
Till Paddy got excited, then he shouted to them there:

It's a long way to Tipperary
it's a long way to go
It's a long way to Tipperary
to the sweetest gal I know
farewell to Piccadilly
so long Leicester Square
It's a long way to Tipperary
but my heart lies there

Paddy wrote a letter to his Irish Molly O,
Saying, "Should you not receive it,
Write and let me know!
If I make mistakes in spelling, Molly dear," said he
"Remember it's the pen that's bad,
Don't lay the blame on me."

Molly wrote a neat reply to Irish Paddy O.
Saying. "Mike Mahoney wants to marry me, and so
Leave the Strand and Piccadilly, or you'll be to blame
For love has fairly drove me silly, hoping you're the same!"

Words and Music: Jack Judge & Harry Williams

Din Mun Svarar Nej! Nej!

Hur kan en man,
veta när han,
är i en kvinnas smak.
Alltid jag ber,
när jag dig ser,
om ständigt samma sak:

Din mun svarar nej, nej — dina ögon svara ja,
när jag plågar och frågar dig om det jag helst vill ha.
Och när du tvekar,
och nekar,
den kyss jag vill ta.
Din mun svarar nej, nej — dina ögon svara ja.

Jag är så kär,
och dig jag svär,
att ingen är som du.
Och som ett vax,
frågar jag strax,
om du vill bli min fru.

Din mun svarar nej, nej — dina ögon svara ja,
när jag plågar och frågar dig om det jag helst vill ha.
Och när du tvekar,
och nekar,
den kyss jag vill ta.
Din mun svarar nej, nej — dina ögon svara ja.

Lyrics: Cliff Friend
Swedish translation: S. S. Wilson

There's Yes! Yes! In Your Eyes

Din Mun Svarar Nej! Nej!

You fooled me, dear, now for a year
My heart you tantalize
But without a doubt, I have found out
The secret in your eyes

Your lips tell me no, no
But there's yes, yes in your eyes
I've been missin' your kissin'
Just because I wasn't wise
I'll stop my scheming and dreaming
'Cos I realize
Your lips tell me no, no
But there's yes, yes in your eyes

I never knew just what to do
You had me fooled somehow
You made me guess, but I confess
I know your secret now

Your lips tell me no, no
But there's yes, yes in your eyes
I've been missin' your kissin'
Just because I wasn't wise
I'll stop my scheming and dreaming
'Cos I realize
Your lips tell me no, no
But there's yes, yes in your eyes

Words: Cliff Friend
Music: Joseph H. Santly

En Sjöman Älskar Havets Våg

A Sailor Loves The Salty Brine

En sjöman älskar havets våg, ja vågornas brus.
När stormen skakar mast och tåg, hör stormarnas sus!
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Jag avsked tar av vännen kär vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär i stormarnas sus.
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Hon trycker då så ömt min hand vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land till stormarnas sus.
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn vid vågornas brus.
Kom snart tillbaka i min famn från stormarnas sus.
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Men tåren uppå snövit kind - hör vågornas brus.
den stelnar av den kalla vind, av stormarnas sus.
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Min trogna flickas varma kyss - hör vågornas brus -
för sista gången fick jag nyss. Hör stormarnas sus!
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Där står hon än på stranden grön vid vågornas brus.
Och ber till Gud för mig en bön ur stormarnas sus.
||: Farväl, farväl förtjusande mö! Vi komma väl snart igen. :||

Gustaf Arthur Ossian Limborg

A Sailor Loves The Salty Brine

A sailor loves the salty brine,
the roar of the sea.
When tempests shake her mast and line,
the wild winds are free.

CHORUS:

: | |: Farewell, farewell, my girl sweet and fair!
I think we shall soon return. : | |:

My name she whispers tenderly —
the roar of the sea.
"Come back to me, come soon to me,
from wild winds and free."

CHORUS:

: | |: Farewell, farewell, my girl sweet and fair!
I think we shall soon return. : | |:

Music: Wilhelm Bauck. Text: G. A. Ossian Limborg.
English translation: Martin S. Allwood and John Hollander

Friarevalsen

The Suitor's Waltz

Kom Adelfina, kom Adelfina, följ mej i valsen.
Kom Adelfina, kom Adelfina, håll mej om halsen.
Kom Adelfina, kom Adelfina, speleman spelar,
Felar på sir fela fin, fallera.
Adelfina, du vet, ja ä1 gla' i dej,
Ä du gla' i mej, så säj inte nej.
Trallalla, trallallallallallalalej,
trallallallallalla, trallallallala.

Hjärtonge lella, tänk, om en annan tro du vell svära.
Hjärtli'a kära, då mände vande hjärtat mett tära.
Bort frå' mi' lella hjärteros får ja' segla på vågen,
sörjefull i hågen min, fallera.
Adelfina, du vet, ja' ä gla' i dej . . .

Ja' vell dej giva, ja' vell dej giva gullring, som skiner.
Ja' vell dej giva, ja' vell dej giva psalmebok finer.
Ja' vell dej giva, ja' vell dej giva fästemögåva,
Lova mej detta hjärtas tro, fallera.
Adelfina, du vet, ja' ä gla' i dej . . .

I Tjärnö körka, där ska' dä' lysa för oss, mi' Fina.
Då utå' gläjje. Fina, mi' fina, grann ska' du skina.
I kosterbåten, far din han sejar se'n ätter prästen,
Bjur'n te' bröllopfästen, hej fallera.
Adelfina, du vet, ja' ä gla' i dej . . .

Text: Göran Svenning
Musik: David Hellström

Frieriet I Hölasset

Courtship In The Haywagon

I Vermeland e' fager tärna bodde
Å många friare kring henne gnodde,
För ho' va' vacker som e' ros om våren,
Som sola uti Karlsta' jämt ho' sken.

Så kom en herreman å ville ha'na,
Å tjogetals ma vackra ord han sa'na.
Men värst krumbukta han för hennes fader,
För gubben va' må veta hiskligt rik.

Men flickan hörde inte uppå prate',
Ho' tänkte: "de1 ä' nog en riktig sate.
Å allri nånsin ska' ja1 släppa hanna,
I klor'a på en sådan listig räf."

Men hennes fader tänkte ej de'samma,
Han svor å skrek: "Må haken dig anamma.
Som inte ta'r en töcken kär di' toka.
När tänker du en gång te blifva gift?"

Men flickan sa': "Jag bryr mig inte om'en,
Om än han vore ifra' himla kommen,
För hela hjärta mitt ja' ga' te Lasse.
En gång i höstas när vi körde hö."

Men då ble' hennes fader onn i sinne',
Så ingen menska tordes vara inne,
Han skrek: "Di' slyna, genast mig berätta.
Hur haken alltihopa de' geck te."

Jaha, ja' satt i jämten i hölasse'
Å då sa' Lasse: "Om ja' stjälpes lasse'
Å lasse' ramlar öfver dej"; sa Lasse,
"Hur skulle de'," sa' Lasse, "gå me' dej?"

"Han hade knappt fått ole utur munna,
Förrän i dike lasse stalp på stunna;
Å ja' mitt arma kräk kom under lasse'
Å hållde på att rent förstörder bli."

"Men Lasse han va' stärker, som en oxe,
Ä länge låg han inte där å koxte.
Förr'n han slö' ryggen uti krok och stötte
Ur dike lasse' i ett enda tag."

"Å ja' ble' gläder, att ja' kom på fötter,
Men kände mig så bruten å så trötter.
Å se'n den dagen kan jag allri glömma
Min Lasse, för han hafver frälst mitt lif."

Å därnä ble' de' punkt å därnä pricka,
För drängen han fick gifta sej ma flicka
Att ho ble' gläder kan fäll ingen undra,
Nårsom ho' fick den kär ho' skulle ha.

Å lyckligare under himlapellen,
Fanns ej ett par, å långt i sena qvällen
Så talar di så gärna om den gången,
Nårsom di bågge under lasse' låg.

Lars Bondeson

Från Engeland Te Skottland

gammal sjömansvisa

Från Engeland te Skottland där seglade en brigg
å ruttna va dess master å trasiga dess rigg,
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Kompassen ombord den har vi allri hatt,
vi seгла ätter böljera å skepparns gamla hatt.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Lantärnan ombord den har vi allri sett
förutom den som satt uppå kaptenens näsespets.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Vi hade inga segel, vi hissade en särk,
å folket hade allri sett ett sådant mästerverk.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Kaptenen ombord han var en sådan man,
ibland han sto på däck å sa: för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
men dä går ändå fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Å en gång i veckan så skulle vi ha gröt,
så feck vi åv den mjölken som uti Nordsjön flöt.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Kajutan ombord dä va ett veaskjul
å ratten den va gjord utå ett spinnerockahjul.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Å en gång i veckan så skulle vi ha kött,
så feck vi av den suggan, som av misströstan dött.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Vi hade ingen flagga, men dä geck bra ändå.
vi hissa skepparns kåring sen han klått na gul å blå.
för koss i jesse namn
Va dä går långsamt fram,
vi hurra för den resan när vi kom te Köpenhamn!

Upptecknad av Nalle Halldén

The Prisoner's Song

Fångens Sång

Oh, I wish I had someone to love me,
Someone to call me their own.
Oh, I wish I had someone to live with,
'Cause I'm tired of living alone.

Oh, meet me tonight in the moonlight,
Please meet me tonight all alone.
For I have a sad story to tell you,
It's a story that's never been told.

I'll be carried to the new jail tomorrow,
Leaving my poor darling alone.
With the cold prison bars all around me,
And my head on a pillow of stone.

Now I have a grand ship on the ocean,
All mounted with silver and gold.
And before my poor darling would suffer,
Oh, that ship would be anchored and sold.

Now, if I had the wings of an angel,
Over these prison walls I would fly.
And I'd fly to the arms of my darling,
And there I'd be willing to die.

Words and Music: Guy Massey
Swedish version recorded by Gustav Fonandern

Gubben Och St. Per

The Old Man And Saint Peter

Dä va en gång en gubbe som bodde i ett hult,
Han hade ej ett enda hår uppå sin gamla skullt.
Tra la la la la la, trä la la la la la.
Han hade ej ett enda hår uppå sin gamla skullt.

För han hadd' e' lea kärning som i hans lockar drog,
Ho stret å drog å halade till dess att gubben dog.
Tra la la, etc.

När gubben väl va döder å lagder uppå bår,
Då gick hans själ å irrade liksom ett vilse får.
Tra la la, etc.

Så kom han te St. Peter som står ve himlens port
Han frågte lilla gubben min va mände du ha gjort.
Tra la la, etc.

Ja ä' en stackars gubbe som råkat ut i drift,
Ty ja' uti mit arma liv en gång ha varit gift.
Tra la la, etc.

St. Peter kunde fatta en sådan sorgli' lott,
Han sade, "lilla gubben min, kom in i himlen blott."
Trä la la, etc.

Nog längtar ja sa' gubben, ifrån allt släp å slit,
Men ja går ej i himmelrik' om käringa kommer dit.
Tra la la, etc.

As recorded by Gustav Fonandern

Hjärterövalsen

The Isle Of Hearts Waltz

Hjärtans kära mö
lella vän uppå Hjärterö.
Månen lyser klar
uppå brögga vi valsens tar.
Här ä fläng å dragspelsgnäll
tag en vals i månskenskväll.
Lella vän en dans
uti månens glans.
Du min skatt
här ska valsas i natt.

Hjärtevän på Hjärterö,
vi snurrar å far lella rara mö.
Än en vals ve dragspelsgnäll
å sen ska vi svärma i månskenskväll.

Mången flecka grann
vell ha mej te sin fästeman,
ja' får mången vink
men ja' ser ej åt ögnablink.
Jag ej tittar åt nån mer
när du ser på mej å ler.
Lella vän en dans
uti månens glans.
Du min skatt
här ska valsas i natt.

Ringen fin å gull
ska jag ge dej så kärleksfull.
Uppå Hjärterö
ska vi bygga vår stuga rö.
Uti stormig höstkväll
ska vi ma ve spisens häll.
Lella vän en dans
uti månens glans.
Du min skatt
här ska valsas i natt.

Text: Göran Svenning
Musik: David Hellström

Honolulu

Far Away In Honolulu

Jag har farit runt i världen
men den allra sista färden
till Honolulu vid havets strand.
Aldrig någonsin jag glömmer
ty båd dag och natt jag drömmer
om Honolulu,
där en gång jag gick iland

REFRÄNG:

I Honolulu, där går man klädd liksom en zulu
med ring i näsan, på zuluvis
och förresten är kutymen,
att man glömmer bort kostymen
så följ med mig till Honolulu,
det är ett paradiset

Och ni förstår att jag mig skötte,
ty en liten dam jag mötte
så svart som natten med en mun som lack
Under palmer och bananer
lärde jag mig nya vanor
vad skall man där med handskar,
frack och chapeau claque

Där på stranden av Hawaii
står en palm så fin och svajig
där min grav skall bäddas
när en gång jag dör
Sen i himlen in jag trader
klädd i vita sida kläder
en sång till banjo sjunger
änglarna i kör

Words and Music: Frank and Bert Leighton
Swedish lyrics: Anita Halldén

Far Away In Honolulu

Far away in Honolulu,
Where the natives do the tango,
Most every evening
You can see them dance
(See them dance, see them dance)
To the funny music playing,
You can see them all a-swaying,
If you should go there,
They would put you in a trance.

CHORUS:

In Honolulu where they used to dance the Hula,
In native costumes and pretty lays,
With the Ukeleles playing,
They start a swinging and a swaying,
Far away in Honolulu
They've got the tango craze.

Should you ever take a notion,
That you want to cross the ocean,
Just take a steamboat to Hawaii land.
(To Hawaii, to Hawaii)
Travel into Honolulu,
Where'll you see the Hula Hula,
Just watch those maidens,
And hear the Ukelele Band.

Words and Music: Frank and Bert Leighton

Här Dansar Fridolin

Here Dances Fridolin

Här dansar Fridolin,
han är full av det söta vin,
av sin vetåkers frukt, sina bärmarkers saft,
av den vinande valsmelodin.
Se, med livrockens väldiga skört på sin arm
hur han dansar var flicka på balen varm,
tills hon lutar — lik vallmon på slokande skaft —
så lycksaligen matt mot hans barm.

Här dansar Fridolin,
han är full av minnenas vin.
Här hugsvalades far och farfar en gång
av den surrande bondviolin.
Men nu soven I, gamle, i högtidens natt,
och den hand, som gned strängarna då, är nu matt,
och ert liv samt er tid är en susande sång,
som har toner av sucksamt och glatt.

Men här dansar Fridolin!
Sen er son, han är stark, han är fin,
och han talar med bönder på böndernas sätt
men med lärde män på latin.
Och hans lie går skarp i er nyodlings gull,
och han fröjdas som I, när hans loge står full,
och han lyfter sin mö som en man av er ått
högt mot höstmånens röda kastrull.

Erik Axel Karlfeldt

Here Dances Fridolin

Here dances Fridolin:

Oh, but he's full of the sweet red wine
And his acres' crops and his orchard's fruit
And the whirl of the waltz divine.
And over his elbows his coat-tail flops
As with each fair damsel in turn he hops,
Till spent on his bosom and blissfully mute,
Like a drooping poppy she drops.

And here dances Fridolin:

Nay, but he's full of old memories' wine,
For his sire and his grandsire were cheered of old
By the hum of that scraped violin.
But ye slumber, ye ancients, this festal night,
And numbed is the hand of your fiddler-wight,
And your lives and your times are a tale that is told
In music now sad, now bright.

But here dances Fridolin!

Look at your son, how strong, how fine!
He can talk with the yokel in yokel phrase,
With the learned quote line for line.
Thro' the new field swishes his scythe in June,
Like you he is glad for the harvest's boon,
And he lifts up his girl like a man of your race
To the bowl of the simmering moon.

Swedish lyrics: Erik Axel Karlfeldt
English translation: C. D. Locock

Hästhandlar-Pelle

Å, Pelle han handla med hästar och kor,
som affärsman det fanns inte maken.
Som hästkännare var det hans vana så stor,
på en halvmil värdera han kraken.
Men han kunde ej dansa den enklaste vals,
och kvinnfólkena dom begrep han ej alls.
Han kunde ej dansa den enklaste vals,
och kvinnfólkena dom begrep han ej alls.

Han köpte parti och han sålde per styck,
och han tjänte sej gruvliga pengar.
Det gjorde att Pelle blev rik i ett ryck,
och han skaffa sej pigor och drängar.
Men se Pelle han var inte nöjder ändå,
han vill ju ha sej en fru, han också.
Pelle han var inte nöjder ändå,
han vill ju ha sej en fru, han också.

Inga flicka från landet han vill sej ha,
alla flickor från byn han kassera.
En flick skull han ha som var fager i hyn,
i en tidning han lät annonsera.
Och tänk han fick svar på sin annons andra dan,
och sedan fick Pelle en fru ifrån stan.
Och tänk han fick svar på sin annos andra dan,
och sedan fick Pelle en fru ifrån stan.

Den flickan hon skänkte till Pelle en glutt,
när de varit gifta en månad.
Och Pelle i glädjen tog riktiga skutt,
och sa: "Nej, nu blir jag förvånad!"
för te maken te de har ingen bond-jänta gjort
men stads-fólkena gör ju allting så fort.
för te maken te de har ingen bond-jänta gjort
men stads-fólkena gör ju allting så fort.

Att köpa en vagga han skyndar sej ner,
till staden han for andra dagen.
Endast en vagga förslår ej väl stort,
jag tar väl ett dussin i taget.
För får hon en så'n varje månad som går,
då har vi ju dussinnet fullt på ett år.
Får hon en så'n varje månad som går,
då har vi ju dussinnet fullt på ett år.

Horse Trader Peter

Hästhändler-Pelle

Oh, Peter he dealt with horses and cows
and had no equal as a businessman.
As a horse expert his knowledge was so great
that he could spot a nag from half a mile away.
But he couldn't dance the simplest waltz
and didn't understand women at all.

He bought wholesale and sold retail,
and made an ungodly amount of money.
In no time at all Peter became rich
and got himself some maids and farmhands.
But Peter was still not satisfied
for he also wanted a wife.

A country girl he did not want,
and the village girls he disregarded.
His girl would have a fair complexion,
and so Peter advertised in the newspaper.
And, just imagine, he got a reply on the second day
and then took home a city bride.

After they had been married for a month,
she presented Peter with a child.
He was beside himself with joy
and said, "Now, this is amazing!
No farm girl could have accomplished this,
but city folks do everything so quickly.

Peter hurried to town to buy a cradle
but thought that one might not be enough.
He bought twelve of them after reasoning
that if they had a new baby every month,
by the end of the year
there'd be a full dozen

As recorded by Gustav Fonandern
Literal translation

Jazzgossen

The Jazz Boy

Med rytmiskt vaggande höfter,
vi gossar gör vår entré.
Vår byx har press, vår vrist nobless,
och vår hållning är något blasé.
Vår blick ger trötta små löftern,
åt Sturegatans publik,
Men varför tystnar plötsligt
vaktparadens mässingsmusik?

Jo, där kommer ju en gosse,
med en byxa som en rakkniv vass.
Mocka-skorna har han på'se'
och hans hobby är att dansa jazz.
Han är slank och smärt som vidjan,
han ler i mjugg, ler i mjugg, ler imjugg.
Han har skärp om lilla midjan,
i pannan lugg, pannan lugg, pannan lugg.

Han och andra söta gossar,
som har tusch på sina ögonlock,
På sitt lilla bakverk frossar,
se'n på Royal vid five o' clock.
Han på höga klackar trippar,
som jazzexpert, jazzexpert, jazzexpert,
och i små synkoper vippar,
hans lilla stjärt, lilla stjärt, lilla stjärt.

Jag läst i gamla romaner
som är så tråkiga så
att mankraft man fordom haft
och en brynja av plåt drog man på (usch).
Brutala var tidens vaner.
För jungfrun slogs man till häst.
Kulturen har gått framåt —
när vi nutidsmän skor ha fest.

Så där om kring middagstiden,
ur sängen stiga vi opp.
Vår mamma först oss kamma,
och så ger hon oss kaffe med dopp.
Pyamasen utav siden,
mot silkesstrumpan byts ut,
och klockan tre när lilasslippsen får sin knut.

Ord: Karl Gerhard
Musik: Edvard Brink

Kicki.

Långt ner i söder, där solen glöder, där fanns en liten
niggertös,
Som var så smäcker och mjuk och läcker och svart och
knollrig och graciös.
Hvarenda nigger om kärlek tigger när lilla Kicki visar sej,
Hon går den sköna bland palmer gröna och vara stolt och
säga nej.

Hvarje natt vid Kickis tält man hör
Hur en sång vid banjo sjungs i kör:

Kicki, oh, hvad jag älska dej,
Oh, komma rara, bara you till svarta mej,
För dej jag sjunga min sång till dess
You bli min lilla Kicki, Kicki, Kick, oh yes.

Men Kicki ger sej och kärar ner sej i svarta Jimbo verry
well.

Och skön som rosen med ring i nosen hon honom möter
hvarje kväll.

Och i oasen dom mår så bra se'n och månen viger dom så
snällt

Och niggerflamman hon flyttar samman med starka Jimbo
i hans tält.

Vinden susar uti palmers blad
Som ett eko från en serenad:

Kicki, oh, hvad jag älska dej,
Oh, komma rara, bara you till svarta mej,
För dej jag sjunga min sång till dess
You bli min lilla Kicki, Kicki, Kick, oh yes.

Men Jimbos hjärta blef fyllt af smärta, ty ingen trohet
kan bestå.

Han klådde Kicki så hon blef pricki, men hon va likadan
ändå.

Snart banden slet hon och plötsligt smet hon, nu stackars
Jimbo sorgsen går,

Och så hon ställt'et, allt uti tältet finns tvänne små med
knollrigt hår.

Ingen vet, hvart Kicki hon försvann,
Men för henne sjunger nog nå'n ann:

Kicki, oh, hvad jag älska dej,
Oh, komma rara, bara you till svarta mej,
För dej jag sjunga min sång till dess
You bli min lilla Kicki, Kicki, Kick, oh yes.

Music: Carl Ekberg
Text: Karl-Ewert

Konvaljens Avsked

Lily Of The Valley's Farewell

Ljuva susande milda västanvind
kom och svalkande smek min bleka kind!
O, sänk dig ned invid min veka fot!
Ack dröj, o dröj hos mig,
tag nu min sista suck emot.

O, hur jag längtat att sprida min doft till envar,
prisa min skapare god
med den vällukt jag än har kvar.
Snart är den slut min korta tid
och jag böjer mitt huvud så sakta, så sakta
att dö, vit såsom snö,
stilla slumrande in i frid.

Rik på fröjd, men så kort min levnadsdag.
Ljuva kändes mitt hjärtas harposlag.
Jag solljus drack med mina späda blad.
Min dräkt blev så vit,
den blev ren i ljusets bad.

Så blir jag gömd under snövita svepningens dräkt,
vilar och väntar på vår och på dig, o du västanfläkt.
Snart är den slut, den långa natt
och jag höjer mitt huvud så sakta, så sakta
och då klockorna små,
ringa hälsande vårsol glatt.

Music: Otto Lindwall
Text: David Lindwall

Lily Of The Valley's Farewell

Lovely and gentle west wind
come softly and caress my pale cheek.
Oh, fall upon my weary feet!
Ah, linger, linger with me,
receive now my final breath.

Oh, how I've longed to spread my fragrance
in praise of God, my creator,
while any scent I still possess.
My brief moment will soon be over,
and I bow my head so slowly, so slowly.
As white as the snow I die
and drift off in peaceful sleep.

Rich in happiness but fleeting were my days,
and sweetly played the music of my heart.
I drank up the sunlight with my tender leaves.
My apparel, it became so white
as if cleansed in a bath of light.

Thus hidden in a gown of flowing snow,
I rest and wait for spring and the westerly wind.
Soon is the long night over,
and I raise my head so slowly, so slowly.
And the little bells ring out,
joyously greeting the spring.

Text: David Lindvall
Literal translation

Kors På Idas Grav

The Cross On Ida's Grave

Mossbelupen hydda
står vid Hecklas fot,
höga granar skydda
den mot stormens hot.
Men därinne sorgsna minne
stormens hand en ros bröt av,
än på strand vi finne
kors på Idas grav.

Alfred, skön som våren,
drog till fjärran land.
Blek, med spridda håren,
Ida grät på strand.
Gå att strida, glöm ej Ida,
hennes kärlek, hennes tro.
Sorgligt skall hon bida
återkomstens ro.

Året slöt sin bana
tvenne gånger om,
saknad blev en vana,
ingen Alfred kom.
Van att lida, stackars Ida
dolde smärtan för sin far,
kraft att ensam strida
än dess hjärta bar.

Snart från bleka kinden
blomman vek sin kos.
Så av siroscvinden
härjas Söderns ros.
Tårfyllt öga, mot det höga,
fåfängt följde hjärtats bön,
trohet båtar föga,
sveket blir dess lön.

Enda dotterns smärta
rör den gamles bröst,
ömt hans fadershjärta
skyndar att ge tröst:
"Sörj ej Ida, till din sida
snart jag Alfred återför.
Blott för dig jag vida
bort en vallfart gör."

Ida gick till stranden
lik en enslig hamn,
ritade i stranden
månget älskat namn.
Morgondimma, middagstimma,
suckande hon andas här.
Månens bleka strimma
finner henne där.

Skyhögt böljan svallar
över havets bryn,
åskan rysligt knallar,
blixten delar skyn.
Skepp förstöras, nödrop höras,
vraken slungas emot land,
och av vågen föras
många upp på strand.

Av förtvivlan slagen
Ida såg sin far.
Redan skumt för dagen
gubbens öga var:
"Dödsminuten är förfluten
döden redan kallar mig,
Alfreds tro är bruten,
han har svikit dig."

Nu sin hand han lade
i sin dotters hand.
Ett farväl han sade,
gick till fridens land.
Döden svingar, mörka vingar,
nu ett hemskt och smärtsamt ljud,
samma ängel bringar
Idas själ till Gud.

Mossbelupen hydda
står vid Heklas fot.
Höga granar skydda
den mot stormens hot.
Men därinne, sorgsna minne,
stormens hand en ros bröt av,
än på strand vi finne
kors på Idas grav.

Text: Charlotta Berger
Musik: Johan Göran Berger

Kostervalsen

The Koster Waltz

Kom, i kostervals
slå din runda arm om min hals.
Ja, dej föra får,
hiohej, va' dä' veftar å' går.
Kostervalsen går,
lek å smek blir i skrever å' snår.
Ja' ä din,
du ä' min
allrakärestan min!

Däjeliga mö på Kosterö,
du, mi' lella rara fästemo.
Maja lella, hej!
Maja, lella, säj,
säj, vell du gefta dej?

Kom, i kosterbåt
nu i natten följas vi åt,
ut på hav vi gå,
där som marelden blänker så blå,
ja' dej smeka vell,
där som dyningen lyser som ell`
Ja' ä din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Kom i brudstol, kom,
innan aret hunnit gå om.
Maja, ja' ä' din,
lella du, som mi' bru! blir du min.
Maja, då blir ja',
då blir ja' sa sju sjungande gla'.
Ja' ä din,
du ä' min,
allrakärestan min!

Text: Göran Svenning
Musik: David Hellström

The Koster Waltz

Come, dance the Koster waltz
put your arm round my neck and we'll waltz.

I will lead the way
Me oh my this is going so great!
As the waltz goes on
To play in the bushes they've gone,
I am yours, and you are mine,
you're my sweetheart divine!

REFRAIN:

Darling that I met on Koster Isle,
Will you be my sweetheart for awhile?
Little Maja, hey, little Maja, say,
Say, will you marry me?

Ride in the Koster boat.
On this night together we'll float,
Out on the sea we'll go,
Where the plankton are glimmering so.
I will hold you tight,
Where the ocean glows like firelight,
I am yours, and you are mine,
you're my sweetheart divine!

Sit in the bridal chair,
We'll be married some time in this year,
Maja, I am thine;
If we're married then you will be mine.
Maya, please say yes,
I will sing like a lark in its nest.
I am yours, and you are mine,
you're my sweetheart divine!

Göran Svenning
English translation: Ross Sutter

Kyssvalsen

The Kiss Waltz

Mi blomma nyss på böljan blå
Jag gav en köss sen fick jag två
Du kösser gött min lella vän
Kom köss mej nu igen.

Min blomma min vän
Kom och köss mej igen
Min blomma jag håller dig så kär
Min blomma min skatt
Kom och köss mej i natt,
Du vet att jag håller dig kär.

Min blomma kom, vi går iland,
Uppå vår gamla skärgårdsstrand.
Kom följ med mej till spel och dans,
I månens milda glans.

Min blomma du är go i vals
Kom lägg din arm omkring min hals.
Ty här ska' valsas friska tag,
Allt intill ljusan dag.

Min blomma kom, vi går, min skatt
För vi ska kela nu i natt.
Du kösser gött min lella vän,
Kom köss mej nu igen.

Text: Göran Svenning
Musik: David Hellström

Lilla Frida Och Jag

Little Frida And I

I revyer ska' det finnas,
en sång att minnas,
nåt seriöst.
Om den saknas denna sången,
det i salongen,
lätt blir nervöst.
För att undvika det har,
vi lagt in detta känsliga par.
Som på gamla tider brås,
jag får väl presentera oss.
Det är jag och lilla Frida,
det är Frida, det är jag.
Upp på livets solskenssida,
tillsammans skrida,
vi två med välbehag.
Jag är intet utan Frida,
utan mig är Frida svag.
Men tillsammans är solida,
lilla Frida, och jag.

Varje mänska här i livet
bör ha dä' givet
en Fridatös.
Till att hålla uti handen
när älskogsbranden
sig släpper lös.
Men förblanda på inget vis
oss med paret från lilla Paris.
De nu sluts i ryktets famn,
vi två ha andra efternamn.
Men vårt förnamn det är Frida,
ja, ja, hennes, det är klart,
jag som står vid hennes blida
och runda sida
är bara med som part.
Jag är intet utan Frida,
utan mig är Frida svag.
Men tillsammans är solida,
lilla Frida, och jag.

Man oss liknat avundsfulla
vid Bellmans Ulla
i rococo.
Men jag tror dock ej att Bellman
var en så snäll man
som jag ändå.
Ulla sov i sidenpaulun
Fridas lakan är blott kattun.
Uti ljus och lampors sken
visar ej Frida sina ben.
Menuett kan inte Frida
och hon dricker inte rött
när vi dansat vill såvida
vi är solida
min Frida ha nå't sött,
pimpinella vi ej lida,
nej vår kork med välbehag
vi ur sockerdrickor vrida,
lilla Frida och jag.

Hela livet med varandra
vi skola vandra
är vårt beslut.
Vi har länkat våra öden
tills bleka dödens
minut är slut
Jag en dag i kronans klä'r
skulle mönstra och bli militär
till majorn vi oss begav
han fråga vem som ska kläs av.
Det är jag och lilla Frida,
men malajer vill vi bli,
av naturen är vi blida
vi kan ej strida
vi gör blott poesi
vi kanoner ej kan lida
ge oss annat vapenslag
ur trumpeter toner sprida
vill lilla Frida och jag.

Text: Karl Gerhard
Melodi: Leon Bonnard

Lycklandsresan

En Skepparevisa

När jag steg i land,
där druvorna lysa
på Lycklands strand
och flickorna mysa
på stranden i blomster och band,

go on, tänkte jag,
känn mynten i fickan,
i dag är i dag,
den vackraste flickan
om halsen och höfterna tag!

Hon gav mig en titt,
jag kom till ett näste,
där vin ficks fritt,
och vinlov hon fäste
huldsaligt om huvudet mitt.

Och i mitt schatull
med tärningen lekte
jag Lycklands gull,
mens flickan mig smekte
så saligen ljuvlighetsfull.

Men bönderna där
i Lyckland trängde
mig riggen för när,
och tillhyggen svängde
de bönderna, bönderna där.

"Hej, leden är trång,
nu näven håll knuten
och taljan i gång,
se opp från kikuten,
ohoj, alle boys, kom along!"

Och ilsken och full
jag slog och jag spände
tre bönder ikull,
min käre rände
åt skogs med mitt Lycklandsgull.

Det small och det ven,
de flängde mig sönder
med käppar och sten,
förbannade bönder,
de slogo mig halt i ett ben.

Så steg jag ombord,
men stödd på en krycka
och lappsalvsmord,
av Lycklands lycka
och viner och flickor förgjord.

Till sorg blir all glans
och halt får en vanka
omkring efter dans,
ens vinlövsranka
blir hård som en hagtornskrans.

Men skål, alle boys,
gör fast alle trossar,
och skål, alle boys,
god natt, alle gossar,
nu går skeppar Lyckman till kojs!

Gustaf Fröding

NOTE: Gustav Fonandern recorded these lyrics in Sweden as “En Skepparevisa” with a melody by Helfrid Lambert.

Lyckland's Voyage

A Skipper's Song

When I stepped on land,
where ripe grapes awaited
on Lyckland's strand
and girls congregated
all smiling, with flowers in their hand,

I thought, what the heck
I've got enough money,
I've just left the deck
and that girl's a honey,
— grab hold by the hips and the neck!

She smiled, looked at me,
and coaxed me and flattered,
where wine was free
and vine leaves she plaited
around my head, sat on my knee.

My old dice I hold,
their riches impressed me,
for Lyckland's gold
I played; she caressed me
so blissful, delightful and bold.

But those peasants there
in Lyckland, stopped playmg,
they got in my hair,
with stout sticks belying,
those damned peasants there.

"Hey, look at the throng,
now, fists at the ready,
stand firm, bold and strong,
just hold the boat steady,
ahoy, all you boys, come along!"

Drunk, angry and bold,
I knocked, in the flurry
three peasants out cold;
my girl in a hurry
ran off with my Lyckland gold.

With blows and with groans,
they gave me a beating
with sticks and with stones,
accused me of cheating,
they beat me and near broke my bones.

I got on board ship,
held up by two crutches,
black eye, split lip
but out of their clutches,
that wine and those girls — what a trip!

In joy grief is born,
one walks lame in sorrow,
dance over, forlorn,
one's crown tomorrow
is sharp as a ring of thorn.

But, boys, what a fight,
make fast all the ropes then,
cheers, boys, nice and tight,
lads, here's to your hopes then,
now Skipper Lyckman bids Good Night!

Gustaf Fröding
English translation: Mike McArthur

Lördagsvalsens

The Saturday Waltz

Kom följ mig nu Augusta, lägg armen om min hals
det skall gå undan uti flygande fläng i denna vals.

Var riktigt lätt på foten, det är ju lördagskväll,
du som är söt som en smällkaramell.

Där dansar tjocka Lasse och dammet står i sky
med Karolina som liknar ett uppspänt paraply.

Se Andersson i kryddbön, som väger sill och salt,
han dansar långsamt och högdraget kallt.

Nej, speleman skall spela och valsens skall gå varm,
tag långa steg du min Augusta och sträck din högra arm.

Låt golvet plankor gunga av glädjens hela makt
i lördagsvalsens trefjärdedelstakt.

Augusta hon kan dansa precis som en dansös,
fast hon är tjock och rund om midjan och ej så graciös.

Men mjuk som guttaperka hon är att hålla i
och full med kärlek och ljuv poesi.

Nyss dansa jag med Bolla i bomullsklänning gul,
men hon kom ej ur fläck och hon borde gått på hjul.

Och Anna-Stina rycker och knycker hit och dit,
sist slet hon bort utav rocken en bit.

Men härligt är att dansa i lördagskvällen sen,
när man har tvättat både fötter och ansikte och ben.

Man kråmar sig för flickan så stolt liksom en tupp,
då melodin till en vals spelas upp.

Augusta, jag skall drömma du vilar på min arm,
se'n jag har lagt mig i min säng under fårskinnsfällan varm.

Jag drömmer om din midja och dina ögon blå
och om den kyssen som jag ej kunde få.

Men ännu ljuder valsens fast speleman är sne'
och klockan visar på fyra då bara hon är tre.

Än kunna vi nog valsa ett par repriser till,
kom sätt dig se'n i mitt knä om du vill!

Augusta, har du känt huru ljuvligt valsens går,
ty jag har splitternya pjäxor med stroppar och resår.

Det känns som om vi båda ej golvet kunde nå,
precis som vingar vi hade, vi två.

Text: Svarta Masken

Musik: Anselm Johansson

The Saturday Waltz

Come follow me Augusta, and put your arms around me
This waltz really gets off to a rip-roaring start
Be light on your feet now, after all it's Saturday evening
You who are as sweet as a bon-bon
There dances fat Lasse and the dust is flying
With Karolina who looks like an opened umbrella
See Andersson the grocer who weighs herring and salt
He dances slowly and with a cold and haughty air
No, the fiddler shall play and the waltz shall be warm
Take long steps my Augusta and stretch out your right arm
Let the floorboards quake from the sheer might of happiness
In the Saturday waltz's three-quarter time

Augusta she can dance just like a ballerina
Although she is fat and round in the middle and not so graceful
But soft as a cushion she is to hold
And full of love and sweet poetry
A moment ago I danced with Bolla in a cotton dress of yellow
But she hardly budged and ought to have had casters beneath her
And Anna-Stina darted here and there in a herky jerky fashion
until at last she tore a hole in her jacket
But it's heavenly to dance on Saturday evening
After one has washed oneself from head to toe
One prances for the girl as proud as a rooster
When the band strikes up with a waltz melody

Augusta I shall dream that you are resting in my arms
After I have lain down in bed under a warm fleece comforter
I'll dream of your waist and your blue eyes
And about the kiss that I couldn't get
But still the waltz resounds although the fiddler is tipsy
And the clock shows four although it's only three
We can still waltz a few turns more,
And then you can sit on my knee if you like
Augusta, have you felt how delightfully the waltz goes
For I have brand-new boots with straps and elastic
It feels as if we both aren't touching the floor
Just as if we had wings, we two.

Swedish lyrics: Svarta Masken
Literal translation

Pen Names

Anita Halldén = S. S. Wilson

Anna Myrberg = Svarta Masken (The Black Mask)

Levi Rickson = Jeremias i Tröstlösa (Jeremiah in Despair)